

Marti, 28 martie 2023, la sala Doina Cornea din incinta Bibliotecii Naționale a României, în cadrul lansării volumului "Lumini în ultraviolet" de Florian Laurențiu Stoica, a avut loc vernisajul unei expoziții de pictură și fotografie a artistei Laura Ivanov. Prezentăm în cele ce urmează cronica de vernisaj a acestui eveniment.

Estetica luminoasă a empatiei.

ăscută la mijlocul anilor '80, între două epoci, în Tulcea, spațiu mitologic situat între civilizația orientală și cea occidentală, artista Laura Ivanov nu este în mod obiectiv tributară nici unei anumite tradiții artistice. Spirit polivalent și critic, ea a descoperit - prin educație și prin propriile căutări - un drum personal, în care singura aventură posibilă este, precum spunea Jung, cea a inconștientului, și în care inteligența emoțională primează în fața raționalizărilor. Marele distrugător al artei moderne care a fost Jackson Pollock, întrebat cum știe când a terminat un tablou, a răspuns cu o întrebare retorică - cum știm când am terminat de făcut dragoste?

În același sens, arta Laurei Ivanov este o expresie a iubirii. Stări personale, intime, ilustrate prin elemente primordiale, din sisteme de referință multiculturale și caleidoscopice, în tehnici diferite, toate acestea alcătuiesc un nou tip de artist plastic, anume cel care se exprimă pe sine fără a face ceea ce James Joyce numea "compromisuri cu înțelegerea" - în cazul acesta, a privitorului. Fotografiile prezentate aici, ca exemple ale parcursului sinuos și imprevizibil al artistei, sunt

INDEPENDENȚA ROMÂNIA

*Independența
prin Cultură*

produse ale unei veritabile curiozități proustiene.

Obsesia timpului, a păstrării sau pierderii clipei, a acestui timp despre care fizica modernă spune că ar curge în ambele sensuri, este ilustrată aici în imagini de un puternic lirism cromatic. Supraimpresiunile pline de emoție, în care implacabila distorsiune spațiotemporală este privită ca

parte a Marii Armonii Universale, subliniază aici reciprocitatea dintre intenția auctorială, cea a artistei, și cea lectorială, a privitorului. Și totul fără întunericul viziunilor artistice moderne.

Lumină și culoare. În aceasta epocă a justificărilor, artista lasă privitorului o completă libertate de acces către actul ei creator, evitând cu naturalețe ariditatea celor care se explică pe ei înșiși. Ori această ariditate, care nu este până la urmă decât o formă de singurătate artistică, este izvorâtă la atâția veleitari dintr-o autosuficiență care - din punctul nostru de vedere - generează doar manierisme și o sufocantă plictiseală estetică.

Când artista ia pensula în mână, totul se schimbă iar. Depășind obsesia temporalității, Laura Ivanov ajunge în plin onirism. Sigur că aici am putea aminti de suprarealiști sau de pictura metafizică a unui Magritte sau Max Ernst, însă lucrurile stau cu totul altfel. Astfel, ne vom aminti că artele sunt sisteme de coduri, de simboluri făcute pentru a fi citite. La nivel subiectiv, aici avem o imagerie de inspirație hindusă, care pentru că este o imersiune în inconștientul colectiv, adică o obiectivare, face ca fiecare lucrare să poată fi citită în nenumărate chei. "Înflăcărare", cu subtitlul Tejas Tattva, elementul primordial foc conform tradiției indiene, este o perfectă ilustrare a ceea ce filosoful Michel Onfray numea "erotica solară orientală".

Pictate din tușe masculine și feminine, deopotrivă diafane și ferme; înscrise în triunghiul compozițional al Renașterii, cele trei grații, Charitele din mitologia greacă, înfloresc în mijlocul focului regenerativ până la disoluție, în această icoană a unității contrariilor. Același demers, dar inversat cumva, se regăsește și în "Zefir". Aici elementul aer este în mod explicit prezentat ca tranzitoriu, cale și mediu de asceză prin împlinirea primordială a eternei întâlniri a complementarelor, a melanjului rezultat din polaritatea masculin - feminin.

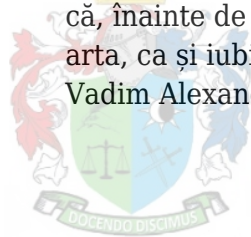

*Independența
prin Cultură*

O artă îndrăgostită de viață, de lumină, dar și de o luciditate mistică, izvodită din acele incursiuni în imaginarul colectiv care o fac să se adreseze oricui, indiferent de sex, religie sau rasă. Dificultatea traducerii în cuvinte a acestor imagini este dictată numai de nivelul de inteligență vizuală al privitorului. Dar, cum ar spune artista, asta ar fi o raționalizare. Ori lucrările ei vin - pe lângă nevoia viscerală de a le materializa - din dragoste, din înțelegere și empatie, și se adresează acestei profunde inteligențe afective de care uităm tot mai mult în turbionul existențial al cotidianului. Așa că, înainte de a contempla din nou, îl vom parafraza pe Exupéry, și vom aminti cititorilor noștri că arta, ca și iubirea, nu este nici cadou, nici provizie, ci o perpetuă ascensiune față de voi înșivă.

Vadim Alexandru

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Pictor Prof. Cojocaru Vergil-Cover